

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं
॥ यादवाभ्युदयः ॥
॥ त्रयोविंशः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ यादवाभ्युदयः ॥

॥ त्रयोविंशः सर्गः ॥

अथाधिकारच्यवनाद्य इन्द्राः

पञ्चाभवन् पाण्डुसुताः पृथिव्याम्।
जयार्थिनस्ते जगदेकनाथं
प्रपेदिरे सत्त्वधनाः सदारः ॥ २३.१ ॥

तमोपहैस्तत्त्वविदामृषीणां

वाक्यैस्त्रिवेदीमनुसञ्जिहानैः।
कृष्णं यथावत् कृतिनो विदन्तः
तस्याभवन् प्राणसमाः सखायः ॥ २३.२ ॥

तदाश्रयास्तत्प्रणिधेयकृत्याः

तेनैव नाथेन सदा सनाथाः।
अपारयन् योगिभिरप्यजय्यान्
बाह्यान्तरान् जेतुमरातिवर्गान् ॥ २३.३ ॥

प्रतिक्रियाः प्राग्भवदुष्कृतानां

प्राणोपरोधेऽपि निरुद्धपापाः।
धीरास्त्रिलोकीसुहृदः प्रसादात्
विपाकरम्या विपदः प्रसेहुः ॥ २३.४ ॥

अलङ्घयन् विश्वपतेः प्रसादात्

वृत्तिं पराचीमिव वीतरागाः।
अरातिभिश्छद्मविधिप्रवीणैः
आपादितामग्निजलादिपीडाम् ॥ २३.५ ॥

कलिङ्गनीतिं कलहैकतानां
 कर्णं च पार्थेन निबद्धवैरम्।
 आस्थाय दुः शासनपूर्वजन्मा
 धर्मोत्तरान् जेतुमियेष पार्थान् ॥ २३.६ ॥

स राजसूयक्रतुधर्मपत्नीं
 भीमेन गाण्डीवभृता च मान्याम्।
 द्यूतच्छलात्प्रापितदासभावां
 सार्ध्वीं मुधा पर्यभवत् सभायाम् ॥ २३.७ ॥

अनन्यनाथां स्थितिमाप्नुवन्त्या
 नाथः स्वसम्बोधननामगर्भम्।
 शुश्राव दूरान्तरितोऽपि शौरिः
 प्राक्रोशनं पार्थपतिव्रतायाः ॥ २३.८ ॥

मिथ्याविचारान्मिषतां गुरुणां
 प्रभुः सतां पाण्डवधर्मपत्नीम्।
 दुः शासनव्याकुलितोत्तरीयां
 अक्षय्यकौशेयवतीमकार्षीत् ॥ २३.९ ॥

अवाप्तुकामाः प्रबलैरमित्रैः
 अक्षच्छलेनापहृतं स्वराज्यम्।
 निक्षिप्तकर्तव्यभरा बभूवुः
 सत्त्वाधिकाः सात्वतयूथनाथे ॥ २३.१० ॥

स्वातन्त्र्यगन्धद्विरदाङ्कुशेन
 स्वेनैव शीलेन विनीयमानः।
 अनन्यलभ्यं प्रतिलम्भितोऽभूत्
 प्रभुः स्वयं पाण्डवदूतभावम् ॥ २३.११ ॥

स तादृशीमाद्रियत त्रिधामा
 प्रेष्यक्रियां प्रेषितदेवबृन्दः।

ननु प्रभूणां निरपेक्षभूम्नां
प्रसाधनं भक्तजने गुणत्वम् ॥ २३.१२ ॥

अपि प्रभूतानुगुणक्रियाभ्यः
श्लाघापदं तत्त्वविदां बभूव।
अनन्यतन्त्रस्य विभोस्तदेतत्
नाथोचितं नन्तृषु पारतन्त्र्यम् ॥ २३.१३ ॥

तपस्यतः पुत्रसमुद्भवार्थं
मार्गागतं मोचयतः पिशाचम्।
अजन्मनो जन्मभृतश्च शौरेः
स्वामित्वसंवादि बभूव द्रुत्यम् ॥ २३.१४ ॥

सरोषसीरायुधहेतिशक्त्या
साचीकृतां कौरवराजधानीम्।
अद्यापि गङ्गासलिलप्रवाहे
प्रक्रान्तपातामिव सम्प्रपेदे ॥ २३.१५ ॥

खद्योतवद्दर्शितखञ्जदीप्तीन्
प्रज्ञादृशो भूमिभृतः सभायाम्।
प्राप्तोदयो भानुरिव त्रिधामा
प्रच्छादयामास कुरून् स्वधाम्ना ॥ २३.१६ ॥

तदागमेन प्रतिपन्नहर्षाः
तद्दर्शनेनाहितपारवश्याः।
अतर्कितप्रस्मृतवैरबन्धाः
वृत्तिं द्विषन्तो विदधुर्यथार्हम् ॥ २३.१७ ॥

उलूखले भक्तगुणे च बद्धं
गुणोत्तरे गोपवधूस्तने च।
इयेष बन्धुं जगदेकबन्धुं
दुर्योधनो दुस्त्यजमृत्युपाशः ॥ २३.१८ ॥

प्रकाशयन् किञ्चिदिवाप्रमेयः
 प्रभावमात्मीयमनन्यवेद्यम्।
 मुहुः प्रतीपाचरणोत्सुकानां
 मोघाशतां मूढधियामकार्षीत् ॥ २३.१९ ॥

स्ववेदितं संसदि धार्तराष्ट्रे
 सन्धित्सतो धर्मसुतस्य वाक्यम्।
 अनाददाने सुरभिन्निवृत्तः
 सानुग्रहो विग्रहमन्वमंस्तः ॥ २३.२० ॥

नरांशजुष्टेन धनञ्जयेन
 रथी भवन् सारथिरात्मना च।
 धनुर्भृता तोत्रभृता च भेजे
 पृथक्त्वमैक्यं च यथाप्रमाणम् ॥ २३.२१ ॥

रथाधिरूढं च रथं च रक्षन्
 यथार्थतो दर्शयति स्म यन्ता।
 त्रय्यन्तचिन्तानिरपेक्षमीशः
 तत्तादृशं तत्त्वविभागमाद्यम् ॥ २३.२२ ॥

पुरःस्थिते गोप्तरि विश्वहेतौ
 पश्चादवस्थायिनि तत्प्रवर्त्ये।
 अनन्ययोगात् स रथो बभार
 प्राधीतवेद्यां प्रणवप्रवृत्तिम् ॥ २३.२३ ॥

प्रभुर्बभौ प्रग्रहतोत्रपाणिः
 कालात्मना भावितपाशदण्डः।
 यदा तदा देवगणेन मेने
 शान्तं बलं शान्तनवप्रधानम् ॥ २३.२४ ॥

धुरन्धरः स्वर्गनिकेतनानां
 धुर्योत्थितैर्धूसरितो रजोभिः।

रराज मध्ये रथयूथपानां
गोष्टे पशूनामिव गोपवेषः ॥ २३.२५ ॥

समुद्रसङ्घातनिभे नृपाणां
सैन्यद्वये संयति संप्रवृत्ते।
अस्थानकारुण्यवशान्निवृत्तं
धनञ्जयं वीतशुचं वितेने ॥ २३.२६ ॥

फलादपि स्वादुतमप्ररोहं
प्रोत्साहने सख्युरिवोद्यतः सः।
जगद्धितार्थाय जगौ दयावान्
अन्यैरविज्ञेयमनन्यधर्मम् ॥ २३.२७ ॥

चिरन्तनस्नेहदयादिमूलं
चिन्तार्णवं निस्तरतो दुरन्तम्।
किरीटिनः केशवसूक्तिरासीत्
कालोचिता काचन पोतपात्री ॥ २३.२८ ॥

अभङ्गुरैर्धीतफलानुषङ्गात्
विद्याशरैर्विश्वगुरोरुपात्तैः।
विवेकधन्वा विषमानजैषीत्
अन्तः स्थितान् जिष्णुररातिसङ्घान् ॥ २३.२९ ॥

उपघ्नभूतां श्रुतिवल्लरीणाम्
उपास्त तुष्यन्नुपदेशमुद्राम्।
नखांशुभिः क्षिप्ततमःकलङ्कां
नाथस्य पार्थो नतपूर्वभागः ॥ २३.३० ॥

विभक्तसामान्यविशेषधर्मा
प्रादुर्बभूवोपनिषत् प्रभोर्या।
स एव तां व्यासमुनिः समीचीं
पर्यग्रहीद्भारतवेदवक्ता ॥ २३.३१ ॥

अभञ्जनीयां परधर्मसत्तां
 अनश्वरीं भारतसूर्यदीप्तिम्।
 विदुः श्रुतीनामनघां वयस्यां
 गीतामसम्मूढजनाविगीताम् ॥ २३.३२ ॥

कपिध्वजस्तस्य विभोरपश्यत्
 तदर्पितं चक्षुरवाप्य दिव्यम्।
 विरिञ्चिपूर्वरपि दुर्निरीक्षं
 विश्वाश्रयं रूपमशेषमूर्तेः ॥ २३.३३ ॥

तस्मिन्नभिव्याप्तसमस्तलोके
 स तत्स्वरूपेण विकल्प्यमाने।
 विडम्बितान् गोपुरधारिबिम्बैः
 देवान् विभोरैक्षत दिव्यदेहे ॥ २३.३४ ॥

प्रख्यातदीक्षं प्रणतार्तिभङ्गे
 पार्थस्तदा दैत्यरिपुं प्रपन्नः।
 विनाशयामास बलं रिपूणां
 विपत्प्रतीकारपरेण सख्या ॥ २३.३५ ॥

स्वहस्तपद्माञ्चिततोत्रपाशः
 स्वच्छन्दलीलासहधर्मचारी।
 गतागतैरप्रतिमैः स चक्रे
 जयश्रियो जैत्ररथेन डोलाम् ॥ २३.३६ ॥

सविस्मयः संयति सव्यसाची
 तत्तादृशा सारथिना समेतः।
 मनोजवानां निजसायकानाम्
 अग्रेसरं स्यन्दनमन्वपश्यत् ॥ २३.३७ ॥

यथा नियच्छत्ययमिन्द्रयाश्वान्
 जीवाश्रये देहरथे निबद्धान्।

तथाऽर्जुनस्यन्दनधुर्यनेता
बभूव नान्येन निदर्शनीयः ॥ २३.३८ ॥

यदेकदेशे निखिलं तदन्यत्
तद्देहभागेषु च संविभक्तम्।
रथैकदेशे तमवेक्ष्य पार्थः
प्राबुद्ध तं सारथिमप्रतर्क्यम् ॥ २३.३९ ॥

निवर्तितं वैरिजनोपमर्दात्
न्यस्तं रथे चक्रमुपाददानः।
नतप्रतिज्ञानुपरोधहेतोः
आत्मप्रतिज्ञामजहात् स्वतन्त्रः ॥ २३.४० ॥

द्विषत्प्रयुक्तं दुरपोहमस्त्रं
भुजान्तरालेन विभुः प्रतीच्छन्।
विधाय वैकल्पिकवैजयन्तीं
प्रच्छादितं प्राणयति स्म पार्थम् ॥ २३.४१ ॥

निवेशितां तस्य पदे च पूजां
निशाम्य गङ्गामिव चन्द्रमौलौ।
अनन्यसामान्यममंस्त सख्युः
सङ्कोचवैदेशिकमीश्वरत्वम् ॥ २३.४२ ॥

दिवाकरेऽनस्तमितेऽतिगाढं
तमः सृजंस्तामसमोहनार्थम्।
प्रपन्नरक्षाप्रतिपन्नदीक्षः
सत्याभिसन्धं विदधे सखायम् ॥ २३.४३ ॥

सुरैरशेषैरपि जातरोषैः
स दुर्जयान् भीष्ममुखान् जिगाय।
सहायशक्त्या युधि सव्यसाची
किं दुष्करं केशवमाश्रितानाम् ॥ २३.४४ ॥

स्वप्नः किमासीदथवेन्द्रजालं
 बभूव गन्धर्वपुरी किमेषा।
 इतीव शङ्कां विदधे प्रलीना
 पताकिनी कौरवपाण्डवानाम् ॥ २३.४५ ॥

आकृष्टदेवासुरसाम्परायैः
 ओजस्विनां शस्त्रभृतामुदन्तैः।
 प्रायस्तदा प्रत्यवहारलीलं
 आकालिकीं विश्वभुगन्वभुङ्क्त ॥ २३.४६ ॥

जिघांसुरष्टादश सम्पतन्तीः
 अक्षौहिणीरद्भुतभीमरूपाः।
 स्वतन्त्रयामास मिथःप्रतीपान्
 सूत्रावसक्तानिव दारुमर्त्यान् ॥ २३.४७ ॥

कृषीवलः स्थावरजङ्गमानां
 क्षेत्रे कुरूणां समकालपाकान्।
 अनीकशालीन् भुजशालिवर्गैः
 फलोपपन्नान् प्रभुरित्यलावीत् ॥ २३.४८ ॥

निस्तीर्य सङ्ग्राममहासमुद्रं
 संसारपोतेन परेण सख्या।
 धनञ्जयस्तत्पदमेव भेजे
 निधूर्तनीहारदिवाकराभः ॥ २३.४९ ॥

द्रौणिस्तदा सौप्तिकमादधानः
 कृपेण सार्धं कृतवर्मणा च।
 हताहितैः पाण्डुसुतैरवाप्तं
 सैन्यावशेषं शमयंबभूव ॥ २३.५० ॥

इत्थं दशाष्टौ च निपात्य भूमौ
 अक्षौहिणीरद्भुतभीमरूपाः।

सतां पतिः सत्त्व समृद्धिरोगात्
उल्लाघितामातनुतेव पृथ्वीम् ॥ २३.५१ ॥

विभुः स्वसङ्कल्पहतान् विनिघ्नन्
धर्मैकतानेन धनञ्जयेन।
प्रतोदसन्दंशिकयोदहार्षीत्
पाञ्चालकन्यापरिभूतिशल्यम् ॥ २३.५२ ॥

परास्त्रविस्त्रंसितमुत्तरायाः
पद्मासनादौरपि पूजितेन।
गङ्गाधरण्योः प्रभवेन गर्भं
पस्पर्श पादेन पराववेशः ॥ २३.५३ ॥

विप्लोषितं द्रौणिशरेण बालं
सञ्जीवयन् पादरजःप्रभावात्।
वधूकृतक्षुद्रशिलाविशेषं
रामानुजो राममिवान्वकार्षीत् ॥ २३.५४ ॥

तस्य श्रुतिश्रेणिशिरोधृतानां
स्पर्शः प्रजेशादिभिरीप्सितोऽभूत्।
परीक्षिदुत्थानपरीक्षितानां
अघच्छिदामङ्गिरजःकणानाम् ॥ २३.५५ ॥

अजातदीनां द्रुपदोद्भवायाः
कालस्य दीप्तामिव खङ्गरेखाम्।
विपक्षसंहारमहाभुजङ्गीं
वेणीं प्रियैः संशमयांबभूव ॥ २३.५६ ॥

पितामहाय प्रततान पार्थः
शरप्रयुक्तं शयनं यदग्र्यम्।
योगासनं योजितचित्तधैर्यं
तदेव पर्याप्तगुणं तदाऽऽसीत् ॥ २३.५७ ॥

विन्यस्य धर्मतनये विजयाधिकारं
 सख्याऽर्जुनेन यशसेव धनुर्धराणाम्।
 दध्मौ स दैत्यमथनो युधि पाञ्चजन्यं
 वृष्ण्यन्धकादिपरिशेषितभूमिभारः ॥ २३.५८ ॥

प्रत्यानिनाय रथमात्तजयः स जन्यात्
 धन्यावलोकनधनञ्जय दर्शनीयः।
 सारथ्यसंविदवधीरितहेतिजुष्टः
 सेनापरागपरिधूसरकुन्तलश्रीः ॥ २३.५९ ॥

आलिङ्ग्य गाढमवगाढरसं रणाब्धौ
 वीरव्रणैः कृतविभूषणमिन्द्रसूनुम्।
 अन्यावतारपरिकल्पनकेलिलोभात्
 ऐक्यं निनाय निजमंशमिवान्यनिष्टम् ॥ २३.६० ॥

रणभूवि शरतल्पे लीलया शायितेन
 स्वपदसमुदितायाः सूनुना सिद्धसिन्धोः।
 अनतिचिरविलम्बादाप्तुकामं धरित्रीं
 कलिमिव शमयिष्यन् ख्यापयामास धर्मान् ॥ २३.६१ ॥

अप्रत्यूहितसार्वभौमविभवैरभ्यर्चितः पाण्डवैः
 प्रत्यावृत्तमहोत्सवेन मुदितां प्राप्तः पुरीं द्वारकाम्।
 प्रत्यक्षं प्रथयाम्बभूव विहरन् प्रीतः प्रियाभिः समं
 शुद्धः सामपदागमैरधिगतां स्वाधीनतां श्रीपतिः ॥ २३.६२ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
 कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये
 त्रयोविंशः सर्गः ॥